

DE PARTIJ VAN DE ACTIE

*Resolutie van de Conferentie van 23 en 24 Dec. 1949
der Communistische Partij Nederland
Met een voorwoord van H. VERHEY
Secretaris der C.P.N.*

Uitgave: Brochurehandel
der C.P.N. (De Waarheid)
AMSTERDAM

J. Barents

De partij van de actie

Resolutie van de conferentie van
23 en 24 December 1949
der Communistische Partij Nederland

Met een voorwoord van H. VERHEY
Secretaris der C.P.N.

Uitgave. Brochurehandel der C.P.N. (De Waarheid) Amsterdam

Voorwoord

DE WEG VOORUIT

door HARRY VERHEY,

Secretaris van de Communistische Partij Nederland

IN deze brochure wordt U de resolutie van de Landelijke Conferentie van de C.P.N. (De Waarheid) aangeboden. Deze resolutie bevat de conclusies, waartoe de Conferentie na uitvoerige besprekingen is gekomen en die aan de leden van de C.P.N. worden voorgelegd als grondslag tot de discussie voor het a.s. Partijcongres op 25-26-27 en 28 Februari 1950 te Rotterdam. De inhoud van de besprekingen bestond uit vraagstukken en problemen, die de levensbelangen van de werkende bevolking raken en in het bijzonder de belangen van de arbeidersklasse.

Het is daarom noodzakelijk, dat de C.P.N. alle krachten inspant om deze problemen en vraagstukken aan ons volk voor te leggen en duidelijk te maken en daardoor velen buiten de Partij in de discussie hierover te betrekken om tot de beste oplossing te komen.

De Communistische Partij schroomt daarbij niet om openlijk haar eigen fouten en zwakten aan te wijzen, zowel op politiek als op organisatorisch gebied. Er zijn wel mensen, die zich hierover vrolijk maken, hetzij uit pure domheid, dan wel uit kwaadaardigheid of wel uit beiden. Opvallend is echter, dat juist deze methode wordt toegepast door die krachten in de wereld, die vooruitgaan en die door de ontwikkeling voortdurend in het gelijk worden gesteld. Daarentegen zijn het de krachten, die achteruitgaan

en in steeds grotere moeilijkheden komen, die deze manier niet toepassen en niet kunnen toepassen.

Het zijn de Communisten, die de methode van critiek en zelfcritiek kunnen en moeten toepassen willen zij hun historische taak, de mensheid te bevrijden van elke vorm van uitbuiting en onderdrukking, kunnen vervullen. **K u n n e n** toepassen, omdat zij hun kracht kennen en een rechtvaardige strijd strijden. Een grondig onderzoek naar de oorzaken van zwakten en fouten kan nooit leiden tot een onjuiste politieke doelstelling. Integendeel!! Elk kritisch onderzoek zal er juist toe bijdragen om de weg naar het doel, het Socialisme, duidelijker af te bakenen. Zo'n onderzoek leidt ertoe, dat de fouten, die gemaakt worden bij het kiezen van de politieke weg of fouten in de organisatie, opgespoord en verbeterd kunnen worden en dus sneller voorwaarts gegaan zal worden.

De Communisten **m o e t e n** deze methode van critiek en zelfcritiek toepassen, omdat dit een positieve factor is, die hen vooruithelpt. Sterker, zonder deze critiek en zelfcritiek kunnen zij niet vooruitkomen. De Communisten hebben deze methode nodig, zoals de wandelaar de A.N.W.B.-paddestoelen op de eenzame heide nodig heeft om niet te verdwalen.

De andere partijen kunnen geen critiek en zelfcritiek verdragen, omdat dan aan het licht zou komen dat hùn politiek erop gericht is om deze maatschappij in stand te houden, de heersende klasse te beschermen en zich met alle kracht tegen alles wat vooruitstrevend is, te keren. Juist daarom pogen de handlangers van het kapitaal deze zelfcritiek tegen te gaan en op achterlijke sentimenten te speculeren ten einde de toepassing van deze methode in onze partij te belemmeren. Want zij vrezen de versterking van de Communistische Partij, die het einde van hun misdaden tegen het volk naderbij brengt. De Communistische Partij wordt sterker van de critiek en zelfcritiek.

DE WEG VOORUIT

De perspectieven zijn voor onze Partij en de arbeidersklasse bijzonder gunstig. Het realiseren van de mogelijkheden hangt echter af van de bekwaamheid tot het organiseren van onze Partij en tot het organiseren van de strijd van de arbeidersklasse door middel van onze Partij. Het organisatiewerk is dan ook een hoofdpunt geweest op de Conferentie en zal ook in de naaste toekomst de grootst mogelijke aandacht moeten hebben. Uit het voorgaande blijkt al, dat de Communistische Partij bijzonder belangrijke taken te vervullen heeft en deze bijzondere taken vereisen een krachtige organisatie. Onze Partij is een arbeiderspartij en zij moet over organisatievormen beschikken, die haar in staat stellen de meest klassebewuste en strijdbare arbeiders te omvatten.

Zij is een Partij van actie, d.w.z. niet een Partij, die het Socialisme alleen maar propageert, maar een Partij, die de strijd voor het Socialisme voert, die aan het hoofd van de arbeidersklasse strijdt.

Daarom is de organisatie van beslissende betekenis en moet die op de bedrijven, niet alleen omdat zij het talrijkste gedeelte van de arbeidersklasse omvatten, maar bovendien het meest invloedrijke deel, het meest ontwikkelde en het strijdbaarste deel en omdat daar de belangen van kapitaal en arbeid dagelijks op elkaar botsen. Daar zijn de belangrijkste sectoren van het front van de klassestrijd.

„Ieder bedrijf moet onze burcht zon.” (Lenin 1902).

De Partij zal ook een krachtige en slagvaardige Partij moeten zijn, een springlevende Partij. Daarvoor is nodig, dat alles gedaan wordt om een gezond Partijleven te ontwikkelen. Getracht moet worden om alle leden in dat Partijleven te betrekken, hun voortdurend de politieke lijn en de taken van de Partij

duidelijk te maken, hun oordeel te vernemen, wat bijzonder waardevol kan zijn, omdat zij dagelijks onder de arbeiders verkeren. Hun oordeel kan ons helpen bij het bepalen van een juist standpunt t.a.v. gebeurtenissen of situaties. De Partij wordt sterker, naarmate haar leden actiever aan het politieke leven deelnemen, de kwaliteit wordt verbeterd door het consequent toepassen van de partij-democratie.

Het gaat er echter niet alleen om de kwaliteit te verbeteren, maar ook om de kwantiteit te vermeerderen. De Resolutie stelt de taak om het ledental met 20% te verhogen, nadat zij op een ernstige zwakte van de organisatie heeft gewezen, n.l. het ledenverlies.

Deze zwakte zit niet in het verlies op zichzelf. Het is begrijpelijk, dat onze Partij direct na de oorlog bij een aantal mensen „in de mode" was. Dat er bij velen het idee bestond, dat wij een regeringspartij zouden worden, waarvan men kon profiteren.

Kortom, er kwamen een aantal op eigen voordeel beluste mensen in onze Partij. Nadat de eerste periode voorbij was en de tegenstellingen in de wereld en in ons land zich meer en meer toespitsten, verloren we deze meelopers weer; het kaf scheidde zich van het koren. Ernstiger is het verlies, dat ontstaan is door slechte organisatie. Hierdoor zijn ook goede mensen verloren gegaan en dit moet zo snel mogelijk hersteld worden.

Wat wij verzuimd hebben dat is, dat waar eensdeels verlies ontstond door de verscherpte situatie, er zich juist ook mogelijkheden ontwikkelden tot winst van bewuste mensen. Mensen, die bewust werden, juist door de scherpere verhoudingen. Ook deze fout moet gecorrigeerd worden en een eerste stap daartoe is dé aangekondigde ledenwerf- en abonnéwerfactie. Dit betekent niet alleen het ledental op het oude peil of daarboven te brengen, maar tegelijkertijd een kwaliteitsverbetering t.o.v. de Partij van vlak na de oorlog.

De abonnéwerfactie voor „D e W a a r h e i d" is een levend bestanddeel van de ledenwerfactie en van al het Partijwerk. Het opvoeren van het aantal abonné's betekent meer gewicht in de schaal te kunnen werpen in de strijd voor Vrede en Brood.

Er zijn mensen, die menen, dat de C.P.N. „zomaar iets" zegt over oorlog, enz., omdat communisten „altijd herrie moeten maken". Tot hen zouden wij willen zeggen: Leert uit Uw ervaringen. Het was in de jaren, die aan de tweede wereldoorlog voorafgingen, dat de regering tot het volk zei: „Ga rustig slapen", dat een aantal leidende lieden, waaronder Vorrink, zich druk maakten in de vereniging „Eenheid door Democratie" met het doel de communisten te dwarsbomen. De oorlog hielden ze niet tegen integendeel, hun politiek bevorderde de oorlog. De communisten streden consequent met alle middelen; soms met zeer bescheiden middelen, als kalk en witkwas, tegen het fascisme, tegen de oorlog. Door schade en schande heeft ons volk moeten ervaren, dat hun zienswijze juist was, dat hun leuze „fascisme is moord" bittere waarheid bleek.

Onnoemelijk leed had kunnen worden voorkomen, indien de wereld geluisterd had naar het woord van de Sowjet-Unie, als de volkeren geluisterd hadden naar de Communistische Partijen. Laten we deze lessen niet vergeten.

Lezers, we hopen en verwachten dat U ernstig de hierna volgende Resolutie zult lezen en zult overdenken.

Heeft U op- of aanmerkingen, stuurt ze ons op, zodat de Communistische Partij en de Nederlandse arbeidersklasse er hun voordeel mee kunnen doen. Wij roepen U op met ons mede te bouwen aan een krachtige Communistische Partij, een Partij, die de Nederlandse werkers naar een betere toekomst kan leiden en ons volk een eervolle plaats zal doen innemen in de rij dér vrije volkeren.

Wordt lid van de C.P.N. (De Waarheid).

Wordt abonné op de enige vrije krant in Nederland: „De Waarheid“.

Strijdt mee tegen de oorlog, strijdt voor de Vrede.

RESOLUTIE

De Partijconferentie verklaart zich geheel eens met de inleiding, die door p.g. De Groot namens het Dagelijks Bestuur is gehouden en besluit deze inleiding als grondslag voor de discussie ter voorbereiding van het a.s. Congres te publiceren.

De Conferentie begroet geestdriftig de resoluties over de strijd voor de vrede, over de organisatie van de eenheid der volksmassa's en over de strijd tegen de verradersbende van Tito en andere handlangers van de Anglo-Amerikaanse oorlogsaanstichters, die op de zitting van het Informatie-Bureau der Communistische- en Arbeiderspartijen in November j.l. zijn aangenomen.

De ontleding van de toestand en de omschrijving van de huidige taken van de communisten, die in deze resoluties zijn vervat, moeten door alle leden en vrienden van de Partij bestudeerd en bediscussieerd worden. Zij verschaffen hun een vaste oriëntering bij de oplossing van de concrete vraagstukken, die voor de Nederlandse arbeidersbeweging en alle vooruitstrevende Nederlanders zijn gesteld.

De Conferentie onderstreept met kracht, dat de strijd voor de vrede in het middelpunt van de activiteit van onze partij en van alle vooruitstrevende organisaties van ons volk moet staan.

De reactie drijft Nederland naar een misdadig en noodlottig oorlogsavontuur! Zij heeft ons land zijn zelfstandigheid ontstolen en het tot een vazal van Amerika gemaakt.

Een ware bewapeningswoede is uitgebroken. In openlijke samenwerking met hun oude vrienden, de Hitler-bandieten van West-Duitsland, sturen onze kapitaalmagnaten aan op herleving van het fascisme en op de onderwerping van het Nederlandse volk

aan hun dictatuur door middel van de politiestaat, De zgn. Marshall-hulp heeft bewezen geen ander doel te hebben: zij dient tot uitbreiding van de wapenindustrie, ter financiering van de koloniale oorlog in Indonesië en tot het onderhouden van een corrupte pers, radio en politieke propaganda, die ons volk geestelijk op de oorlog moeten voorbereiden.

De „Marshall-hulp" heeft niet alleen niet de, voornamelijk door de P.v.d.A. beloofde, „verhoging van het levenspeil" gebracht, doch zij ontwricht het gehele economische leven en verscherpt de om zich heen grijpende crisis, die de werkende bevolking van stad en land met armoede en werkloosheid treft. In Indonesië wordt de koloniale oorlog tegen het Indonesische volk voortgezet. De ongebreidelde terreur tegen de vrijheidsstrijders wordt thans, in naam van een „zelfstandige" Quisling-regering uitgeoefend, waarvoor de Amerikaans-Nederlandse imperialisten Sukarno en Hatta gebruiken om Indonesië tot een oorlogsbasis tegen het nieuwe China en de nationale revolutie in geheel Azië om te vormen. Daarvoor worden ook steeds meer Nederlandse troepen naar overzee verscheept.

De Nederlandse Communistische Partij heeft vanaf het opkomen van het fascisme in Duitsland het Nederlandse volk gealarmeerd en voor de ramp van de tweede wereldoorlog gewaarschuwd, die dé vooruitstrevende krachten destijds helaas niet konden verhinderen. Onder de hiel van de Nazi-bezetter trad onze Partij als vaandeldraagster van de vrijheid en de nationale zelfstandigheid op en schuwde geen offers om de oorlogzuchtige nazi's te helpen verpletteren.

Z0 treedt ook thans de Nederlandse Communistische Partij op om ons volk tegen het nieuwe oorlogsgevaar en een nieuwe fascistische terreurheerschappij te alarmeren.

Gelukkig „verschilt de historische toestand thans radicaal van die, waarin de voorbereidingen voor de tweede wereldoorlog werden getroffen" (Resolutie Inform. Bureau Comm. Partijen).

Niet alleen is de kracht van de Sowjet-Unie en de Volksdemocratieën enorm toegenomen, doch tevens is het reusachtige China tot het front der vredelievende naties toegetreden. In Europa kwam een nieuwe staat tot stand, de Duitse Volksrepubliek. De Conferentie begroet dit met grote geestdrift.

Zij is overtuigd van de waarheid en het historisch gewicht van Stalins uitspraak dat „het bestaan van een vredelievend en democratisch Duitsland, naast het bestaan van de vredelievende Sowjet-Unie, de mogelijkheid van nieuwe oorlogen in Europa uitsluit, het bloedvergieten in Europa een einde doet nemen en de onderdrukking van de Europese landen door de wereld-imperialisten onmogelijk maakt." De C.P.N. streeft en strijdt tegen het Duitse fascisme, niet tegen het Duitse volk. Het is in het alles overheersende belang van de vrede, dat een hechte samenwerking tussen de Nederlandse en Duitse vredelievende krachten tot stand komt, voor alles met het doel de resten van het Hitlerisme in West-Duits land, en zijn uitlopers in Nederland, uit te roeien.

De C.P.N. acht' het in het belang van de vrede en de vooruitgang, dat de democratische Duitse Volksrepubliek tot de Oostelijke buur van ons land wordt.

De C.P.N. stelt zich thans, evenals voorheen, tot taak om alle nationale en vredelievende krachten van het Nederlandse volk te verenigen.

De strijd voor de vrede is de strijd voor een vredelievende landspolitiek, voor het uittreden van Nederland uit het Atlantisch oorlogspact en de andere oorlogsblokken, voor het verminderen der bewapening, voor het terugtrekken van alle Nederlandse troepen uit Indonesië, voor actie tegen nieuwe

oorlogstransporten naar Indonesië en de vervaardiging van oorlogsmateriaal, voor verhoging van het levenspeil van het werkende volk, voor vriendschappelijke politieke en economische samenwerking met de Sowjet-Unie en haar bondgenoten.

Deze politiek van vrede en nationale zelfstandigheid zal onder alle omstandigheden zegevieren.

„De krachten der democratie, de krachten van de vredesanhangers zijn veel sterker dan die van de reactie." (Resolutie van het Comm. Inf. Bureau.)

De imperialisten zien in, dat hun macht geen lang leven meer beschoren is en zij willen in hun wanhoop alles op de kaart van een nieuwe wereldbrand zetten.

De Nederlandse arbeidersklasse zal echter nooit ofte nimmer oorlog voeren tegen haar medearbeiders en strijdmakkers van de socialistische Sowjet-Unie. Mochten de imperialisten, ondanks de vredeswil van de grote meerderheid van het volk, ons land in de oorlog storten, dan kan dit op niets anders dan een verpletterende nederlaag uitlopen. Dan zal de arbeidersklasse, samen met alle vaderlandslievende en progressieve krachten, de handlangers van Amerika wegjagen en het bewind in eigen handen nemen.

„Een derde wereldoorlog zal niet slechts tot het graf van afzonderlijke kapitalistische staten, doch van het gehele wereldkapitalisme worden." (Malenkow)

Zulk een oorlog zou echter ontzaglijke offers aan mensen en goederen kosten. Een vredelievende landspolitiek, zoals door de C.P.N voorgestaan wordt, biedt de enige mogelijkheid om ons land beproevingen te besparen.

De overwinning van deze vredespolitiek schept

terzelfdertijd de voorwaarden, die het werkende volk in staat zullen stellen uit eigen kracht die sociale en economische veranderingen door te voeren, welke onontbeerlijk zijn voor de welvaart, de zelfstandigheid en de vrede van ons land.

De Conferentie beschouwt de resultaten, tot dusver door de beweging van de voorstanders van de vrede behaald, als zeer hoopvol.

Doch zij stelt vast, dat deze beweging nog slechts in haar beginstadium verkeert en nog onvoldoende grondslag in de Volksmassa's en in het bijzonder in de arbeidersklasse, bezit.

De belangrijkste taak van de Communistische Partij in de strijd voor de vrede is het tot stand brengen van de eenheid van onder op van de arbeidersklasse. Daarom moet zij streven naar het betrekken van steeds nieuwe kringen van de arbeidersklasse in de vredesbeweging, in het bijzonder de arbeiders van de P.v.d.A. en N.V.V., de katholieke en christelijke arbeiders.

Die eenheid komt tot stand in de acties voor de onmiddellijke en dringendste eisen van de arbeiders, voor loon- en arbeidsvoorwaarden, voor woningen en sociale voorzieningen. De strijd voor deze eisen moet met de strijd voor de vrede ten nauwste verbonden worden.

Het verder succes van de vredesbeweging zal af hangen van de mate waarin deze arbeiders en gehele afdelingen van de P.v.d.A., N.V.V., katholieke en christelijke organisaties, voor de actie voor de vrede gewonnen worden, benevens brede kringen van de boeren, middenstand en intellectuelen.

De vredesbeweging moet tot een echte nationale beweging van het gehele volk, tegen de handvol oorlogsbrandstichters worden, waarin allen, zonder onderscheid van politieke vakorganisatie, geloof of maatschappelijke positie verzameld worden. De Conferentie onderstreept hierbij nog eens

„dat het geloof geen hinderpaal voor de eenheid is." (Resolutie van het Informatie-Bureau der Communistische Partijen).

Ter doorvoering van deze taak verkrijgt het werk der communisten in de vakverenigingen en de massa-organisaties als de vrouwenbeweging, de jeugdbeweging, de boeren- en tuindersorganisaties, de culturele organisaties waarin de volksmassa zich bevindt, een uiterst gewichtige betekenis. De Conferentie wekt de gehele partij op om de vredesverkiezingen, waartoe door het Nationale Vredescongres besloten werd, met inzet van al haar krachten te ondersteunen.

Ten einde de steun van de communisten aan de vredesbeweging en actie effectiever te maken, is het nodig in de partij de strijd aan te binden:

- a) tegen de neiging tot onderschatting van het oorlogsgevaar en de neiging om de oorlog als onvermijdelijk te beschouwen; beide neigingen leiden tot passiviteit;**
- b) tegen de zwakke ondersteuning van de vredesbeweging, tegen de opportunistische passiviteit, die in grote delen van de partij bestaat ten aanzien van de strijd tegen de oorlog;**
- c) tegen het ongelooft in de krachten van het vredeskamp, van de Sowjet-Unie, en het bukken voor de dreigementen van de oorlogsaanstichters;**
- d) tegen het sectarisme, dat de vredesbeweging als een „nevenorganisatie" beschouwt, of in het keurslijf van een afgesloten vereniging wil persen.**

Alle omstandigheden zijn gunstig en worden voortdurend gunstiger om in de strijd voor vrede en brood de overwinning te behalen.

„Voor alles hangt dit van de Communistische Partij af." (Resolutie van het Comm. Inform. Bureau).

De ontmaskering van de Tito-kliek en de processen tegen de verraders Rajk, Kostov en anderen in de volksdemocratische landen, betekenen een grote overwinning van de vredeskrachten.

De imperialistische oorlogsstokers, die hun krachten op het ondermijnen van de Communistische- en Arbeiderspartijen richten, werd een zware slag toegebracht.

De thans aan het licht gekomen geraffineerde methoden tot infiltratie in de communistische partijen, houden een ernstige les en een dringende waarschuwing, ook voor onze partij en andere voor de vrede strijdende organisaties in Nederland in.

De Partijconferentie stelt vast, dat de voorlichting over de misdadige praktijken van Tito, Rajk, Kostov en andere imperialisten-knechten onvoldoende is geweest en dat de ernst van ditgevaar nog niet tot het bewustzijn van de partij is doorgedrongen.

Herhaaldelijk moet worden vastgesteld, dat door partijleden gereserveerdheid ten aanzien van de Sowjet-Unie wordt gekweekt. Ten aanzien van deze gevaarlijke verschijnselen heerst in de partij een geest van opportunistische lijdzaamheid, die ten spoedigste moet worden opgeheven.

De Conferentie wijst er op, dat onze grote leermeesters Lenin en Stalin geleerd hebben, dat een partij, die verzuimt tegen anti-bolsjewistische afwijkingen te strijden en haar rijen stelselmatig van schadelijke en onbetrouwbare elementen te zuiveren, onvermijdelijk te gronde moet gaan. Daarentegen groeit en versterkt de partij zich in de strijd tegen de afwijkingen, voor de zuiverheid van haar beginselen en de geslotenheid van haar rijen.

Het is daarom noodzakelijk, dat in de partij de lessen van het verraad in Joegoslavië, Hongarije, Bulgarije, Polen en andere landen grondig besproken worden. Er moet een geest van scherpe waakzaamheid en onverzoenlijkheid tegen het vijandelijk gewroet worden gewekt.

De geestdriftige onvoorwaardelijke solidariteit met de Sowjet-Unie, met de wereldbeweging van het communisme en met kameraad Stalin, de aanvoerder van het vredeskamp, moet worden versterkt.

De Conferentie wijst er op, dat ons land door zijn ligging en nauwe verbondenheid tussen Nederlandse en Amerikaanse trusts een gevaarlijk centrum van oorlogsvoorbereiding tegen de Sowjet-Unie en de vooruitgang in de wereld is. In ons land worden door de imperialisten op grote schaal spionnen en provocateurs tegen de voor de vrede strijdende organisaties ingezet.

Het Partijbestuur en de leidingen van alle onderdelen der Partij moeten tegen deze bedreiging in de aanval gaan met het wapen der bolsjewistische critiek en zelfcritiek en een nauwlettende contrôle. Zij moeten de consequente uitvoering van de partij politiek en partijbesluiten door alle leden met alle ten dienste staande maatregelen verzekeren.

De Conferentie verklaart zich volkomen eens met de in de inleiding gegeven ontleding van de toestand in de partij op het gebied der organisatie en de in verband hiermede gestelde taken. In onze partij zijn in de jaren na de oorlog organisatievormen en werkmethoden opgeleefd, die gelijken op de in de sociaaldemocratische en andere burgerlijke verkiezingspartijen gebruikelijke methoden. Niet alleen heeft dit tot verzwakking van de activiteit, doch ook tot een verontrustend verlies aan leden geleid.

De conferentie onderstreept met nadruk dat het volledige overwinnen van deze remmende overblijfselen en het verbeteren van de organisatie en activiteit aan de basis van de partij de beslissende voorwaarden zijn om de arbeidersklasse en de vooruitstrevende krachten met succes leiding in hun strijd te geven.

Hiervan uitgaande beoordeelt de Conferentie de verscheidene gebieden van de organisatie en het werk der Partij en neemt zij dienaangaande de volgende besluiten:

1. HET BEDRIJFSWERK

Het zwaartepunt van 't werk en de organisatie der partij ligt nog altijd op de algemene propaganda en niet op 't werk in de bedrijven. De Partij moet een besliste en taai volgehouden strijd tegen deze toestand aanbinden. Zij moet de methode van het werken in het bedrijf radicaal veranderen en zo spoedig mogelijk bereiken dat:

- a) er in alle grote en middelgrote industriële ondernemingen actieve bedrijfsafdelingen der partij zijn;
- b) alle partijgenoten, die in zulke bedrijven werken, in de bedrijfsafdelingen zijn georganiseerd;
- c) daar waar nog geen bedrijfsafdelingen bestaan, deze worden opgericht, door het aanwerven van nieuwe leden;
- d) de bedrijfsafdelingen een zelfstandig en actief politiek leven leiden, bestuurd door een gekozen bestuur en met zelfstandige inning der contributie;
- e) de bedrijfsafdeling de grootst mogelijke hulp ontvangt van de partijafdeling in de gemeente

of wijk, waar het bedrijf gevestigd is. Brigades van partijgenoten uit zulke afdelingen die zelf niet in het bedrijf werken, moeten de bedrijfsafdeling helpen bij de verkoop van literatuur, uitgave en verspreiding van de bedrijfskrant, onderlinge verbinding en bescherming van de leden der bedrijfsafdeling;

f) de bedrijfskrant een orgaan is van de bedrijfsafdeling, door haar zelf uitgegeven en opgesteld, met hulp van de plaatselijke afdeling;

g) de leden der bedrijfsafdelingen allen actief in de massa-organisaties, vakorganisaties en andere, werken;

h) de bedrijfsafdeling en de leden daarvan, ieder afzonderlijk, beschermd worden tegen de spionage der directies en der imperialistische geheime diensten, die in de bedrijven werkzaam zijn.

2. DE PLAATSELIJKE AFDELINGEN

De Partijconferentie stelt met verontrusting vast, dat in verschillende afd. in de laatste tijd de grondbeginselen van de partij-organisatie betreffende de partij-democratie, de verkiezing van de besturen door de leden en het afleggen van verantwoording voor hun werk door de besturen aan de ledenvergaderingen, zijn overtreden. Dit betreft in het bijzonder de districten en afdelingen in Amsterdam, Rotterdam, Zaanstreek en Den Haag.

In deze districten is een toestand ontstaan, waarbij het enige contact van de districts- en onderdistricts leidingen met de partij door middel van kadervergaderingen wordt onderhouden. De enige verbinding van de afdelingsbesturen met hun leden vindt plaats door middel van sub-penningmeesters.

Als gevolg van deze wantoestand zijn de verbindingen, die de partij door middel van haar leden

met de massa heeft, verzwakt, is er geen politiek leven in de partij-afdelingen en is de partij niet bij machte om haar eigen leden in voldoende mate voor acties te mobiliseren. De Conferentie stelt de partij tot taak binnen de kortst mogelijke tijd te bereiken, dat:

- a) in alle afdelingen op geregelde tijden ledenvergaderingen worden gehouden, waarin de partijpolitiek behandeld wordt en de afd. dienaangaande haar houding bepaalt;**
- b) alle afdelingsbesturen opnieuw in een ledenvergadering verkozen worden, na grondige kandidaatsbespreking en bij geheime stemming;**
- c. in gemeenten waar de afdelingen een te groot ledental hebben om een goed functioneren van de partij mogelijk te maken, een re-organisatie plaats vindt in dier voege, dat kleinere eenheden gévormd worden van een zodanige omvang, dat zij in huiskamers kunnen vergaderen;**
- d) de besturen van de onderdistricten in onderdistrictsconferenties, samengesteld uit afgevaardigden van de afdelingen, bij geheime stemming verkozen worden;**
- e) een stelselmatige verdeling van het werk in de afdelingen over alle partijleden plaats vindt, waarbij de voornaamste krachten op het werk in de bedrijven, massa-organisaties, de beweging voor de vrede, comité's tegen de huurverhoging en andere massa-bewegingen worden gericht;**
- f) een vereenvoudiging in de partij-administratie en in het bijzonder bij de afrekening der contributie en andere betalingen wordt doorgevoerd.**

3. DE KADERKEUZE

Bij het nagaan van de ontwikkeling der partijorganisatie sinds de oorlog, stelt de Conferentie vast, dat de partij bij de keuze van het kader in 't algemeen het illegale verleden als maatstaf heeft genomen.

De Conferentie is van mening, dat de activiteit tijdens de bezetting zonder twijfel een belangrijk element is bij de beoordeling van het karakter en de toewijding van de functionarissen aan de zaak van het communisme.

In de tegenwoordige tijd is dit echter onvoldoende. Zij, die in de tegenwoordige tijd passief zijn en geen resultaten bij hun werk behalen, zijn in het politieke kader niet meer op hun plaats.

In dit verband stelt de Conferentie de partij tot taak te bereiken, dat:

a) bij de keuze van het politieke kader (partijbestuur, districtsbesturen, onderdistrictsbesturen, bedrijfs- en plaatselijke afdelingsbesturen) naast persoonlijke betrouwbaarheid, toewijding aan de zaak van de arbeidersklasse en onvoorwaardelijke solidariteit met de Sowjet-Unie als voornaamste maatstaf wordt aangelegd, dat de gestelde kandidaat bij de uitvoering van de partijpolitiek resultaten heeft behaald;

b) door het aantrekken van dergelijke, uit de massa-actie naar voren gekomen krachten, nieuw bloed in het politieke kader der partij wordt gebracht.

4. DE SCHOLING EN DE KADEROPLEIDING

De Partijconferentie is van oordeel, dat het huidige stelsel der partijscholing onjuist en onvoldoende gebleken is.

De huidige scholing is er op gericht de leden en kaders

algemene politieke kennis bij te brengen door middel van scholingsgroepen en cursussen.

Doch zij verzuimt de opleiding van de kaders voor hun partijtaak en het aankweken van nieuwe kaders uit de leden. Dé Conferentie acht het noodzakelijk, dat het Stelsel der scholing gewijzigd en uitgebreid wordt op de volgende wijze:

- a) het bestuderen van de grondbeginselen van het communisme en der partijpolitiek als basisscholing, met als leerstof het „Leerboek voor de Arbeidersbeweging“, de besluiten en resoluties van het Dagelijks Bestuur, het Partijbestuur, het Partijcongres, en andere daartoe door het Dagelijks Bestuur aan te wijzen leerstof.
- b) Deze basisscholing moet gegeven worden in de afdelingen der partij. Een scholingsinleiding, met discussie moet een vast agendapunt van elke afdelingsledenvergadering zijn.
- c) Naast de scholing in ledenvergaderingen moeten cursusavonden door de afdelingen belegd worden voor hun leden en genodigden, onder wie nieuwe leden voor de partij kunnen worden gemaakt. Openbare cursusvergaderingen zijn eveneens zeer nuttig, doch behoren tot het terrein van de propaganda-afdelingen der districten en onderdistricten.
- d) Voor het kader worden opleidingscursussen georganiseerd en wel in drie graden: 1 voor het basiskader (afdelingsbestuurders). 2. voor het middelkader (districtsbestuurders onderdistrictsbestuurders en wie hiermede gelijk te stellen zijn). 3. voor het leidende kader (partijbestuurders, politieke redacteurs van De Waarheid, Voorwaarts en wie daarmee gelijk te stellen zijn).

e) aan de opleidingscursussen voor het basiskader moeten de thans in functie zijnde bestuurders van bedrijfs- en plaatselijke afdelingen deelnemen en bovendien leden van de partij die geschiktheid bezitten om tot afdelingsbestuurders te worden opgeleid. Het is een van de voornaamste taken van de onderdistricts- en districtsbesturen om stelselmatig uit de leden nieuwe krachten voor deze cursussen uit te zoeken. Het bezoeken van deze cursussen is partijplicht voor hen, die daarvoor aangewezen worden.

De leerstof voor deze opleidingscursussen voor basiskader moet bestaan uit het „Leerboek voor de Arbeidersbeweging" en daartoe door het Partijbestuur samen te stellen materiaal betreffende de inrichting van de partijorganisatie en de praktische werkzaamheden van een afdelingsbestuurder;

f) aan de opleidingscursussen voor het middelkader moeten alle districts- en onderdistrictsbestuurders deelnemen en bovendien afdelingsbestuurders, die daartoe door hun afdelingen canidaat worden gesteld. Als leerstof zal in de cursussen voor het middelkader het „Leerboek voor de Arbeidersbeweging" en de „Korte Geschiedenis van de K.P. der S.U." worden gebruikt alsmede door het partijbestuur te verstrekken materiaal over de praktische werkzaamheden van een districts- en onderdistrictsbestuurder;

g) de centrale partijschool zal opnieuw worden geopend. Aan elke cursus zullen een aantal leden van het partijbestuur en bovendien leden van districtsbesturen, die niet in het partijbestuur zitting hebben, deelnemen, welke daartoe door het Dagelijks Bestuur worden aangewezen.

Door het Dagelijks Bestuur moet een nieuw leerprogramma

voor de centrale partijschool worden samengesteld, waarbij een grote plaats aan de organisatievraagstukken en het praktische partijwerk wordt ingeruimd;

h) de leiding van de partijscholing en kaderopleiding berust uitsluitend bij de afdelings-, districten, onderdistrictsbesturen en het partijbestuur. De onderdistricts- en districtbesturen zijn voor de organisatie van de scholing in hun gebied verantwoordelijk en moeten de inleiders uit het gekozen politieke kader benoemen. Het scholingsbureau bij het Partijbestuur moet worden versterkt, doch zijn taak zal tot het vervaardigen van scholingsmateriaal beperkt worden.

5. WERVING VOOR PARTIJ EN PERS

De Conferentie is van oordeel, dat het ledenverlies dat de partij in 't afgelopen jaar geleden heeft, niet aan 'n achteruitgang van de politieke invloed van 't communisme kan worden geweten, doch is veroorzaakt door de slechte werking van de organisatie.

De partij moet het als een ereplicht beschouwen om ten spoedigste dit verlies weer in te halen en voorbij te streven. De Conferentie roept de gehele partij dan ook op om in de tijd tot aan het Partijcongres het ledental in elke afdeling met twintig procent omhoog te brengen.

Met voldoening kan worden vastgesteld, dat de partij er in het afgelopen jaar in is geslaagd de drukkerij van „De Waarheid" tot stand te brengen en de krant uit te breiden. Als gevolg van de doorgevoerde werving van nieuwe abonneés kon de achteruitgang van het lezerstal worden tegengehouden. De Partijconferentie kan hiermede echter niet tevreden zijn. „De Waarheid" is ons allergewichtigste wapen in de strijd voor vrede en brood. Ter verbetering van de

inhoud van de krant moet de opbouw van een net van correspondenten uit de bedrijven en plaatsen, krachtig worden voortgezet. De werving voor „De Waarheid" onder de massa is een der belangrijkste taken van elke afdeling der partij, in bedrijf en gemeente en van elke partijgenoot afzonderlijk in de vakvereniging of andere organisaties, waarin hij werkzaam is.

De Conferentie besluit tot een nieuwe werfcampagne voor „De Waarheid" teneinde, tot aan het Congres, tenminste tweeduizend nieuwe abonneés te winnen. De werving moet daarna stelselmatig worden voortgezet.

De in deze resolutie gegeven oriëntering en de uitvoering van de hierin gestelde taken, vormende grondslag voor de campagne voor de a.s. Statenverkiezingen.

Deze verkiezingscampagne zal tot een hoogtepunt in de strijd voor vrede en brood moeten worden gemaakt.

Het verkiezingsprogram zal in het teken moeten staan van de strijd voor de directe eisen van de arbeiders, werkende boeren en alle werkers voor vrede en nationale zelfstandigheid, voor een democratische regering!

De in te dienen kandidatenlijsten zullen „Lijsten voor Vrede en Brood" zijn.

De districtsbesturen moeten er krachtig naar streven om naast de beste en populairste partijgenoten, ook andere progressieve en voor het volk betrouwbare kandidaten op de „Lijst voor Vrede en Brood" te stellen.

Met het oog op de toenemende nood van de kleine werkers van het platteland en de landarbeiders, besluit de partijconferentie het Partijbestuur op te dragen een nieuw program van eisen en van actie voor het platteland op te stellen en op het a.s. Congres aan de orde te stellen.

Bovenstaande taken zal de partij hebben te vervullen in de voorbereiding van haar a.s. Congres.

De ontwikkeling van de toestand in de wereld en in ons land opent voor onze partij de mogelijkheid om de arbeidersklasse en de breedste werkende massa's te verzamelen en in de beslissende strijd voor de vrede naar de overwinning te leiden.

De Partijconferentie doet een krachtig beroep op alle Nederlandse communisten om hun rijen hecht aaneen te sluiten rondom het Partijbestuur, en met inzet van al hun krachten, bezielde door een vurig enthousiasme, vastbesloten aan het werk te gaan om onze partij naar een hoogtepunt van strijdkracht te voeren.

VOEGT DE DAAD BIJ HET WOORD
Vult onderstaand formulier in en zendt het op naar
de daarin genoemde adressen.

Aanmeldingsformulier

Ik meld mij aan als:

- x) Lid van de Communistische Partij.
- x) Abonné op „De Waarheid”, Volksdagblad voor Nederland.

Naam:

Straat:

Woonplaats:

- x) Doorhalen wat niet verlangd wordt.

Dit formulier kan worden ingeleverd bij de plaatselijke afdelingen der Communistische Partij of bij de plaatselijke agentschappen van „De Waarheid”.

Ook kan het rechtstreeks worden opgezonden aan:
C.P.N. (De Waarheid), Roemer Visserstraat 4,
Amsterdam-W.

Lees

Politiek en Cultuur

Marxistisch maandblad

•
Losse nummers f 0.30

Jaar abonnement f 3.50

Halfjaar abonnement f 1.75

•
Uitgeverij **PEGASUS**

LEIDSESTRAAT 25 - A'DAM-C.

Verschenen:

**Leerboek
der
Arbeidersbeweging**

2^e aflevering

PER AFLEVERING 25 CENT

Zojuist verschenen:

Tweede deel van

**„LENIN, een keuze
uit zijn werken”**

Meer dan 400 bladzijden

PRIJS F 1.—

In het boek is een woordverklaring opgenomen

Uit de inhoud:

„Het imperialisme . . .”

„Referaat over oorlog en vrede”.

„De socialistische revolutie en het
recht der naties op zelfbeschikking”